

Geschiedenis en Herinneringen

Nieuwjaarsbijeenkomsten Telefoondistrict Groningen.

Door Arie Hendriksen

In het jaar 1971 vond de eerste nieuwjaarsreceptie van het Telefoondistrict Groningen plaats in Appingedam. Het feest werd gehouden in het voormalig koetshuis van landgoed Ekenstein. Het gebouw was toen pas in gebruik en de isolatie was verre van optimaal. De koude wind kwam langs alle kanten het gebouw binnen en de in het midden opgestelde kolenkachel kon het vertrek amper verwarmen. De hapjes en vooral de drankjes deden de kou al snel grotendeels vergeten en voor velen waren de gevulde glazen met rookwaren op de tafels en welkome aanvulling om geregeld in beweging te komen om zodoende de bloedcirculatie weer op gang te helpen.

In het verloop van de bijeenkomst was de slechte staat van het gebouw een zegen. De rookwolken werden regelrecht door de naden naar buiten geblazen. Goed bekeken van de uitbaters. Zo bespaarden ze mooi de aanleg van een afzuiginstallatie. De speeches (zullen er ongetwijfeld geweest zijn) zijn me niet bijgebleven. Wel weet ik mij nog te herinneren dat ik als één van de laatsten vertrok.. Als hulp van de organisatie (afdeling Secretariaat) van het geheel was ik er als één van de eersten en vertrok dus ook als (bijna) laatste. De rookwaar die overgebleven was werd onder de organisatie verdeeld en alle jas- en broekzakken puilden uit .Goede tijden waren het toen. Nadat ik de voorraad had opgerookt heeft het nog ongeveer vijftien jaar geduurd tot aan het moment dat ik definitief gestopt ben met roken.

In latere jaren heb ik nog menig nieuwjaarsreceptie bijgewoond. Eén ervan heeft bij mij een bijzondere indruk gemaakt. Ik schrijf hieronder in ongewijzigde vorm hetgeen ik naar aanleiding van die avond heb opgetekend en aan de afdeling PR (of was het BDZ ?) heb gestuurd.

Nieuwjaarsbijeenkomst Telecomdistrict Groningen 1994.

Op 11 januari jl. toog ik in gezelschap van mijn vrouw Dieneke richting Oosterpoort om de nieuwjaarsbijeenkomst voor Tcd-Gn medewerkers en hun partners bij te wonen. Voor het eerst sinds jaren was deze happening qua opzet volledig in een nieuw jasje gestoken en mijn verwachtingen waren gedachtig de creativiteit van de organisatoren hoog gespannen. Gezien het grote aantal bezoekers van deze avond was ik waarschijnlijk niet de enige die er zo over dacht.

Ik moet zeggen dat mijn verwachtingen in grote mate werden overtroffen. De accommodatie, het programma, de hapjes en de drankjes, kortom alles tezamen zorgden voor een zeer gezellige sfeer en aldus voor een geslaagde avond. Een kritische lezer van het voorstaande zal opmerken dat ik bevooroordeeld ben, aangezien ik het voorrecht smaakte (let wel : onaangekondigd) onderdeel van het programma te zijn. Het tegendeel van deze bewering is voor mij moeilijk te leveren en dat zal ik dan ook maar achterwege laten. Desalniettemin kan ik niet ontkennen dat ik mijn ontmoeting op het podium met Tetske van Ossewaarde als een nimmer te vergeten hoogtepunt zie. Heb ik er van gemaakt wat er van te maken was ? Achteraf gezien waren er meerdere mogelijkheden om te reageren op hetgeen er door haar werd gezegd en gezongen. Dat heb ik te weinig gedaan om er een ECHTE SHOW van te maken. Maar nogmaals, achteraf gezien kijk je een koe in de kont. Over de reacties na afloop mag ik niet ontevreden zijn. Eén reactie wil ik u niet onthouden. Positief of negatief, de beoordeling laat ik aan u over.

Een afdelingsmanager (*) plaatste de volgende opmerking:

Jij was de enige van de aanwezigen die hiervoor kon worden uitverkoren. Je stond daar voor L-L, ofwel als Jan met de korte achternaam. Het

interesseerde je totaal niet wat er gebeurde en niemand anders dan jij was hiervoor meer geschikt geweest.

Ikzelf weet niet wat ik met zo'n opmerking aan moet. Wel weet ik het volgende:

Ik heb deze manager gedurende de avond een aantal malen in de zaal gesignaleerd. Wetende dat er een duizend mensen in één zaal aanwezig waren, vind ik het frappant dat deze man uitgerekend in een stoel te midden van directieleden de voorstelling bijwoont, Dit soort bijeenkomsten is naar mijn bescheiden mening bij uitstek geschikt om als manager eens buiten de werksfeer om tussen je "eigen mensen" te vertoeven. Als je dat niet lukt, ben je in mijn ogen pas echt de man met de korte achternaam.

Met vriendelijke groet,
Arie Hendriksen.

(2010) (*) mijn verstandhouding met deze manager is altijd uitstekend geweest, ook na deze avond in 1994.

ps. Alle bezoekers aan deze site: Prettige Kerstdagen en een Voorspoedig en Gezond 2011 gewenst.

lets groter te zien op [Google Foto's](#)

[Geschiedenis en Herinneringen](#)